

HASSELT
HEEFT
HET.

Vijf Herkse vrijwilligers p9-14

De vlucht naar Madeira p16-17

Heidi Ballet & Beaufort Triennale p20-21

WIJKKRANTJE

HERK

STADSMAGAZINE HASSELT

#03 – Herfst 2026 – jg 6

Het verschil maken, willen we dat niet allemaal? En wat betekent dat?

"Het verschil maken" betekent: ertoe doen, belangrijk zijn, of impact hebben op een of andere wijze. Het kan zowel in een grote context als in een klein, alledaags contact. Het gaat over het helpen van anderen, het bijdragen aan een positieve verandering, het tonen van waardering en aandacht, of het ontwikkelen van je talent.

Welnu, we zijn dan in goed gezelschap met de selecte kring van Herkenaren die we voorstellen in dit krantje. Een bonte verzameling van getalenteerde vrijwilligers die zich tonen in hun talent en hun inzet. In het vrijwilligerswerk van vele Herkenaren wordt immers de wens zichtbaar om iets voor elkaar te betekenen.

We besteden ook extra aandacht aan het religieus verleden van Herk, 'onze' abdij van Herkenrode en haar mooie (maar helaas verkochte) glasramen in Lichfield.

We tonen een bijzonder familiebedrijf, verenigingen en jongeren met gevoel voor verantwoordelijkheid, een collectief gedragen verdriet, creatievelingen maar ook grappige taferelen en tot slot een gouden jubileum.

Ontdek wat het beste bij je past en geniet van de gevarieerde inhoud.

De redactie

INHOUDSTAFEL

p1	Heidi Ballet	p13	Vrijwilliger Tony Lenaers
p2	Inleiding en inhoud	p14	Vrijwilligster Hilde Cosyns
p3	Het kerkgebouw toont sociale samenhang	p15	Volle Bak Herk
p4	Guy, Michel en Stephan Philtjens	p16	De vlucht naar Madeira op 19 november 1977
p5	Limburgia-cruise	p17	Verdriet is als een blijvende schaduw
p6	De abdij van Herkenrode leeft voort, ook in Sint-Lambrechts-Herk	p18	Halloween
p7	De glasramen van Herkenrode stralen in het Engelse Lichfield	p19	Tutu Oyelami
p8	Dag van de Jager op 14 oktober	p20	Heidi Ballet
p9	Onze valleidieren	p21	Curator van de Beaufort Triënnale
p10	Vrijwilligster Lutgarde Janssens	p22	Woordje van de Burgemeester en de Schepen
p11	Alida Vanholst, onze koninklijke vrijwilligster	p23	Samana vierde een gouden jubileum
p12	Vrijwilligster Marleen Kosten	p24	Uitleiding

Het kerkgebouw toont sociale samenhang

De KSA-leiding op 12 juli voor het vertrek naar hun kampplaats in Opoeteren.

Op zondag 13 september vond Open Monumentendag plaats onder het thema 'In goede handen'. Bij die gelegenheid werd een fototentoonstelling samengesteld in de kerk van Sint-Lambrechts-Herk. De 9 borden tonen, over een lengte van 34 meter, hoe de bezielen van vele verenigingen onze lokale gemeenschap hebben gevormd. De fototentoonstelling is toegankelijk na elke zondagviering om 10u15 (tot 11u15), tot en met zondag 11 oktober maar ook op andere tijdstippen op aanvraag mits een mailtje naar: Poncelet-huybrechts@skynet.be

Guy, Michel en Stefan Philtjens

Vandaag kent iedereen de Limburgia-boot van Hasselt maar weinigen herinneren zich nog de Herkse familie Philtjens-Holtappels die in 1996 de stap durfde te zetten tot overname en verdere uitbouw ervan. We konden hun verhaal terug samenstellen na een gesprek met Michel Philtjens.

"We woonden in de Graaf de Brigodestraat. Mijn broer en ik liepen er school in de basisschool. Papa verzorgde de slagerij in het Virga Jesseziekenhuis. In 1996 werd Michel traiteur. Ik studeerde net af aan de school in de richting Toerisme toen de mogelijkheid zich voordeed tot overname van de boot. Deze was eerder gekend onder de naam 'Janhudi' maar vaarde vanaf 1996 onder het logo van 'Limburgia boot'. Onze beide ouders en wijzelf beslisten om er een gezamenlijk horecaproject van te maken. Begin 1997 gingen we van start."

"Terugblikken is makkelijker dan vooruitkijken. En hoewel we vandaag kunnen spreken van een succesverhaal, moesten we samen ook veel tegenslagen en moeilijkheden overwinnen. De coronacrisis, waarbij we 1,5 jaar dicht waren, was ongetwijfeld een van deze onverwachte hinderpalen. De uitbouw van

een groep die zich voluit wilde inzetten, gebeurde niet van vandaag op morgen. Op dit ogenblik beschikken we over een vijftal externe stuurmannen, drie matrozen, een keukenploeg van drie personen en een zaalploeg van negen personen die ook fungeert als begeleiders aan wal. Stefan als chef-kok maar ook als technicus en ikzelf als coördinator vervolledigen het team. Bij het einde van ieder traject helpt iedereen mee om op te ruimen omdat de netheid en het mooie imago van de boot ook als een gedeelde trots wordt ervaren. Dat alles vers bereid wordt aan boord is geen vanzelfsprekendheid en vereist twee goed uitgebouwde keukens.

Onze ouders verbleven meerdere jaren in Oostende, maar na het onverwachte overlijden van moeder op pasmaandag 2020 is vader vanaf februari 2025 terug in Hasselt komen wonen. Dat dit de contacten met de kleinkinderen vergemakkelijkt, droeg daartoe zeker bij."

Limburgia cruise

"We maken deel uit van de sector dagpassagierscruises. Tijdens de voorbije zomer werden erg lage waterstanden genoteerd

voor de riviercruises maar dat was niet het geval op onze kanalen. Het terugpompen van water uit de sluizen zelf heeft hiertoe zeker bijgedragen."

"We streven naar een totaalbeleving met een mix van dagactiviteiten zoals animatie, ontspanning, diners, muzikale liveoptredens en sociale beleving, zowel aan boord als aan wal. De thema-cruises die hierbij gehanteerd worden zijn erg divers en ook seizoensgebonden: een Mossel-cruise, Grill-cruise, Kermis-cruise, Jenever-cruise, Halloween-cruise of de Sint-cruise. Vooral deze laatste vermeld ik graag omdat we jaarlijks ongeveer 600 volwassenen en kinderen meenemen op de boot tijdens een viertal tochtjes. Met onze vaste Sint Wim Reyskens (gekend van de Banneuxkes van Hasselt, maar ook als 'champetter' van Bokrijk) beleven we deze uitstapjes als ons jaarlijks hoogtepunt. Ik vermeld graag dat we al 28 jaar een beroep konden doen op onze bijzondere Sint die ondertussen al heel wat Hasseltse kinderen hebben leren kennen. Sinds een viertal jaren betrekken we in dit project ook kansarme kinderen."

De geschiedenis van het Limburgia-schip:

- 1952:** gebouwd als deklader voor het vervoer van bakstenen
- 1954:** omgebouwd tot passagiersschip Janhudi voor rondvaart in Nederland
- 1996:** terugkeer naar Hasselt en naamsverandering naar Limburgia
- 1996:** aanstelling van Stefan Philtjens voor verzorging catering LIMBURGIA
- 1996:** verkoop aan de familie Philtjens-Holtappels
- 1997:** de start van een nieuwe uitdaging
- 2017:** twintigjarig jubileum
- 2020:** verbouwingen met een groter bovendeck, nieuwe ramen, schilderwerken
- 2021:** festiviteiten voor 25 jaar Limburgia Cruises
- 2023:** nieuw plafond, vloer en internet op het schip
- 2025:** opleiding 5 personen deskundige passagiersvaart (safety expert cruises)
- 2026:** upgrade interieur zaal
- 2027:** dertigjarig jubileum met feestelijke openbootdag op 31 januari 2027

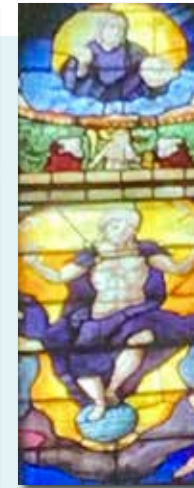
De abdij van Herkenrode leeft voort, ook in Sint-Lambrechts-Herk

De kerkgeschiedenis van Sint-Lambrechts-Herk blijft nauw verbonden met deze van de abdij van Herkenrode. Het **oude uurwerk** (1793) is ervan afkomstig. Herkenrode werd in 1217 de eerste vrouwenabdij van de cisterciënzers in de Nederlanden. Ze kende vanaf het einde van de 12de eeuw een boeiende geschiedenis in het centrum van het graafschap Loon. Tot de Franse revolutie kent de abdij afwisselend periodes van bloei en verval. In 1796 moeten de zusters noodgedwongen vertrekken. In 1820 verdwijnt een groot deel van de kloostergebouwen. De inboedel werd verkocht. Enkele kunstwerken zijn op die wijze in onze kerk terechtgekomen zoals

het grote barokschilderij 'De bewening van Christus' van de Luikse schilder W. Damery uit 1652. Ook **het houten retabel** uit 1660 komt vermoedelijk van Herkenrode.

In 2026 is het 200 jaar geleden dat de originele kerk van Herkenrode door brand werd verwoest. Dit jaar herrees het uit zijn as in de vorm van een kunstwerk, genaamd Clausura. In het historische hart van de abdij van Herkenrode werd door het kunstenaarsduo Gijs Van Vaerenbergh een doorkijkkerk opgericht in cortenstaal. Het toont de ooit prachtige abdijkerk in een artistieke creatie. Een aanrader!

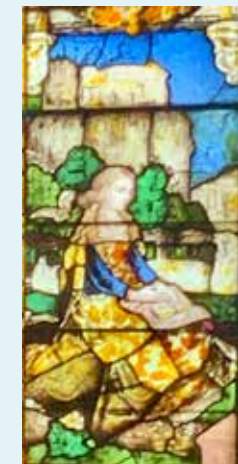

De ramen van de kerk de abdijkerk van Herkenrode werden na de verkoop van de abdij in 1796 ongeordend in bakken bewaard. In 1802 reisde de engelsman sir Brooke Boothby door de Lage Landen en kocht deze op. Hij wilde hiermee eer betonen aan zijn, in 1791 overleden, vijfjarig dochttertje Penelope. De ramen werden geschonken aan de kathedraal van Lichfield en vervingen de oorspron-

kelijke die tijdens de burgeroorlog waren vernietigd. De losse stukken werden opnieuw samengesteld tot nieuwe creaties. De recente restauratie vanaf 2000 liep tot 2015 en werd succesvol afgesloten.

De Vlaamse glazeniers genoten in Engeland een zeer goede reputatie en waren al sinds de 16de eeuw erg vermaard. Ze waren geliefd door hun gebruik van

perspectief en realisme waarbij verhalen doorliepen over verschillende delen van een raam. Vele Vlaamse glazeniers waren daarom bereid naar Engeland te emigreren om hun talenten te tonen en er een toekomst op te bouwen.

Dag van de Jager op 14 oktober

Het traditionele jachtseizoen gaat van start op 15 oktober.

De meeste jachten vinden plaats tot het einde van het jaar. Maar wie wil, kan het hele jaar door jagen: van mei tot september op reebok, van oktober tot december op hazen en het hele jaar door op ganzen.

In een jachtplan worden alle percelen opgenomen waar er gejaagd mag worden. Door de jachtplannen te raadplegen kan je ook meteen zien of er in uw buurt gejaagd mag worden. Wordt je eigendom foutief weergegeven als jachtterrein? Dan kan je het plan laten rechtzetten. In het verleden konden deze plannen worden opgesteld zonder dat de eigenaars van de percelen hiervan op de hoogte waren. Nu kan dat niet meer. Mensen kunnen zich uitschrijven uit de jachtplannen.

De jachtplannen raadplegen: Ga naar geopunt.be. Klik in de rechterkolom onder de tab 'Kaarten en plaatsen' op 'Natuur en milieu', vervolgens op 'Jacht' en dan op 'Jachtterreinen'. De gekende jachtterreinen zijn groen ingekleurd.

Een jachtplan aanpassen: Vul het formulier 'Aanvraag tot wijziging van een jachtplan' in. Voeg voor elk perceel waarvoor je het jachtplan wil laten aanpassen een schriftelijk bewijs van uw jachtrecht bij. Als je eigenaar bent van het perceel, volstaat een aanslagbiljet van onroerende voorheffing. Stuur het formulier per post of per mail naar de arrondissementscommissaris van de provincie (gegevens in het formulier).

Meer info?

www.vlaanderen.be/een-jachtplan-bekijken-of-aanpassen

Lutgarde Janssens – vrijwilligster bij i-mens

Lutgarde Janssens ondervond van dichtbij wat thuishulp betekende toen haar vader op oudere leeftijd niet meer zo goed te been was. Enkele jaren later is ze zelf actief als vrijwilligster bij i-mens en helpt ze als nachtoppas om oudere mensen rustig de nacht door te komen.

"Papa woonde indertijd nog zelfstandig thuis, maar er kwam een moment waarop we hem niet meer alleen konden laten. Hij viel vaak en was niet meer zo mobiel. Samen met mijn broer en zussen zijn we de zorg voor papa beginnen delen, maar op een zeker moment hebben we contact opgenomen met Helpende Handen (nu i-mens) voor extra ondersteuning. Die ondersteuning mogen ontvangen was een fijne ervaring. De hulpverleners waren zo zorgzaam en begaan met papa, onze dankbaarheid was groot. Op dat ogenblik werkte ik nog als zorgkundige bij Asster (psychiatrisch ziekenhuis in Sint-Truiden) maar ik heb toen al gedacht: van zodra het kan, wil ik zelf iets gelijkaardigs gaan doen."

Toen ze een aantal jaren later met pensioen was, zette Lutgarde de stap. "Voordat ik effectief als vrijwilliger aan de slag ging, had ik eerst een gesprek met de mensen van i-mens. Alles werd goed doorgesproken: wat ik zelf kon en wilde doen, hoe het zat met de verzekering

mocht er iets misgaan, ... Ik koos er bewust voor om bij ouderen aan de slag te gaan. Als pedicure kwam ik daarvoor al vaker met hen in contact, en dat vond ik altijd heel fijn."

"Als nachtoppas overnacht ik bij de mensen thuis van half negen 's avonds tot half negen 's ochtends. Dat doe ik nu twee nachten per week. Verpleegkundige taken uitvoeren zoals medicatie klaarleggen mag ik als vrijwilliger niet. Wat ik dan wel doe? Praktische zaken, zoals boterhammen geven, hulp bieden om naar toilet te gaan, ... en vooral: gezelschap houden. Je kan zoveel betekenen voor mensen door gewoon te luisteren."

"Op dit moment kom ik bij een mevrouw van 103 jaar oud in Tuilt. Ze maakt het heel goed en knutselt zelfs nog. Vanaf het begin was er een klik. Ook met de familie, die heel dankbaar is voor mijn inzet. Een tijdje geleden had ik haar nagels geknipt en daar was ze zo blij en dankbaar voor. 'Wat moet ik u hiervoor', vroeg ze me? Maar dat hoefde natuurlijk niet. Om me te bedanken heeft ze dan een sleutelhanger voor me gemaakt. Die kleine dingen geven me erg veel voldoening. De vriendschap die je opbouwt blijft het mooiste geschenk."

Geïnspireerd door het verhaal van Lutgarde? Op de website van i-mens vind je alle vacatures terug waarmee je als vrijwilliger het verschil mee kan helpen maken:
<https://www.i-mens.be/jobs-en-opleidingen/vrijwilligerswerk>

Dieren in de Herk- en Mombeekvallei

'De vallei van de Herk en de Mombeek is één van de vier pilootprojecten rond waterbeheer, dat de fruitteelt en de akkerbouw moest verzoenen met natuurwaarden', dat berichtte de krant De Standaard op 22 mei 2025. De valleien van de Herk en Mombeek vormen blauwgroene linten doorheen het Haspengouwse landschap en werden op Vlaams niveau aangeduid als topprioriteit voor het behalen van de Europese Kaderrichtlijn Water. Zonder water, geen dieren in de vallei.

Vos - Marter

Haas - Ree

Buizerd - Grote zilverreiger

Wielewaal - Zanglijster

Alida Vanholst, onze koninklijke vrijwilliger

Voor het interview op TVL, zie: <https://ap.lc/dufek>.

Onze natuurling-vrijwilliger op de eretribune op 21 juli in Brussel: zie: <https://ap.lc/AlZpG>

Alida nam op 21 juli, samen met nog negen andere Limburgers, plaats op de eretribune in Brussel, in het gezelschap van de koninklijke familie. De bijzondere reden hiervoor was een initiatief van BeHeroes, een burgerinitiatief beheerd door de Koning Boudewijnstichting dat bijzondere vrijwilligers in het daglicht stelt. In totaal werden vijftig mensen geselecteerd: allen vrijwilligers die zich op een bijzondere wijze hebben ingezet voor onze samenleving in de sector van de zorg, jeugdwerk, natuur of de sociale sector van mensen met een beperking.

De inzet van Alida voor Natuurpunt in het algemeen en de Mombeekvallei in het bijzonder is inderdaad opmerkelijk. Al veertig jaar promoot ze het belang van natuur en natuur-educatie. Als vroegere leerkracht heeft ze verscheidene generaties kinderen hiervoor kunnen inspireren. Dat ze hierbij een boontje heeft voor de leeftijdsgroep van 10-jarigen (4de leerjaar) heeft te maken met

de spontane openheid die ze op deze leeftijd nog aantreft. Hun verwondering voor bloemen, dieren, waterleven, vlinders, vogels en al wat leeft, geeft haar blijkbaar ook de energie van een tienjarige. Alida kijkt dan ook telkens uit naar de excursie van het vierde leerjaar.

Een langdurige inzet als vrijwilliger is natuurlijk enkel mogelijk met een goede omkadering. Alida vermeldt daarom graag René Neutelaers als eerste gangmaker, net als de vele medewerkers van Natuurpunt, de planters tijdens de bosplantacties, de jeugdbewegingen, de groendienst van de Stad Hasselt, de paddenoverzetters, en de vele mensen die jarenlang tijd en energie gestoken hebben in de Mombeekvallei. Op die wijze kon een onaantrekkelijke beemd met netels en canadabomen uitgroeien tot een landschap met een verscheidenheid aan biotoopjes waar natuureducatie en wandelplezier hand in hand gaan.

Vrijwilligster Marleen Kosten

Tijdens haar beroepsloopbaan als hoofd-vroedvrouw in het Virga Jesseziekenhuis werd Marleen al geconfronteerd met de kansarmoede van gezinnen met jonge kinderen. De oprichting van ruilwinkel Het Wisselke in 2014 – een sociaal project ter bestrijding van kinderarmoede – was voor haar de ideale gelegenheid om zich aan te melden als een van de eerste vrijwilligers.

De klanten betalen in Het Wisselke niet met geld maar door spullen te ruilen tegen stempels. Want ruilen is het opzet van de ruilwinkel. Vooral naar kinderkleding in de leeftijd tussen 0 en 5 jaar is er veel vraag.

Info: www.hasselt.be/wisselke

Vrijwilligster in het Wisselke

Marleen zet zich bij Het Wisselke in voor de administratie (mails, registraties, contacten sociale partners) en werkt er in het magazijn. Heb je kinderspullen die te klein zijn of niet meer nodig, maar wel nog in behoorlijke staat? Dan kan je het een tweede leven bezorgen dankzij het Wisselke! Via de webshop kan men vooral vrijetijds-kledij en -spullen ruilen voor oudere kinderen tot 18 jaar.

Info: www.deuitwissel.hasselt.be

Zo krijg je 1 stempel voor sokken, 2 voor een T-shirt, 3 voor een trui, 5 voor een jasje. Voor grotere stukken zoals bedjes, koetsen, eetstoelen krijg je meer stempels: voor een kinderbedje krijg je 8 stempels, voor een Maxi-Cosi 15 stempels.

Marleen geeft als vrijwilligster al 8 jaren Italiaanse les in het Doppahuis en al 2 jaren in het dienstencentrum Hoge Vijf Stadspark.

Ze heeft 3 klasgroepen, die wekelijks 2,5 uur les krijgen (met een kwartiertje pauze). Een klasgroep bestaat uit maximum 15 leerlingen. Meer is niet wenselijk want dan kom je als leerling verbaal niet genoeg aan bod. Zij hanteert één handboek voor meerdere jaren.

De lessen lopen van september tot juni. Er zijn geen examens, al geeft zij wel elke week een beetje huiswerk. Wie regelmatig komt en er zich voldoende voor inzet, die houdt vol. Na haar beroepsleven heeft Marleen alleszins een gevulde agenda behouden!

Vrijwilliger Tony Lenaers

Tony Lenaers is al jarenlang vrijwilliger op het Rijksarchief van Hasselt en ontwikkelde zich tot een gepassioneerd stamboomonderzoeker.

"De microbe heb ik destijds opgedaan door mijn vader die in de jaren 1960 onze familiestamboom opstelde. Zo werd ikzelf, mijn broer en mijn zus mee betrokken in wat later een passie zou worden."

Tony is ondertussen ongeveer 20 jaar actief in het Rijksarchief en vond er een

groep behulpzame mensen die steeds bereid waren om een handje toe te steken bij zijn stamboomonderzoek.

Sinds 2016 ondersteunt hij de projecten waarvoor de rijksarchivaris hem vraagt. Dat zijn vaak zeer uiteenlopende en uitgebreide projecten die meerdere jaren vragen om af te ronden.

Enkele voorbeelden van deze projecten:

De kadastragegevens van Limburg (1841), de veertigduizend dossiers over oorlogsschade van WO I, de mijndossiers (van alle zeven Limburgse steenkoolmijnen), de dossiers van de Krijgsraad na WO II (specifiek voor de bestraffing van collaborateurs), de dossiers Gerechtelijke Politie, en de dossiers van de Rechtbank van Koophandel.

"Vroeger waren er meerdere vrijwilligers. Vandaag ben ik de enige die er wekelijks twee voormiddagen actief is. Dus wie zich geroepen voelt ...?"

"Mijn grote hobby of passie is het opbouwen van stambomen (genealogie)."

"Wat vroeger heel ambachtelijk gebeurde is inmiddels gewijzigd naar vooral online onderzoek. Bevolkingsregisters ouder dan 120 jaar, geboorteaktes ouder dan 100 jaar, huwelijksaktes ouder dan 75 jaar en overlijdensaktes ouder dan 50 jaar vind je gratis op de website www.hasselt.be/genealogie. Maar ook mijn verzameling van 300.000 scans van rouwbrieven zijn me daarbij een hulp. Ik vind hierin een zee aan informatie over families en verre familieverbanden."

De Franse Revolutie was het begin van de Burgerlijke Stand vanaf 1800 waarbij de overheid alle informatie verzamelde van geboorte, huwelijk en overlijden. Maar vóór 1800 waren er de parochieregisters, die door pastoors niet altijd even nauwkeurig werden bijgehouden."

Genealogische websites

"Ik hielp al heel veel families met het reconstrueren van hun stamboom of zocht het zelf voor hen op. Bij genealogische websites zoals Family Search (www.familysearch.org) en Pro-Gen (www.pro-gen.be) is de info gratis en moet je enkel een log-in aanmaken."

Vrijwilligster Hilde Cosyns

Als er iemand hulp nodig heeft in je familie of bij de burens, is het bijna vanzelfsprekend dat je zonder veel nadenken hulp biedt. Maar tijdens het interview met Hilde Cosyns leerden we iemand kennen die hierin veel verder gaat. Hilde helpt onder meer bij Sint-Ferdinand in Herk.

Samen met de gasten spelletjes spelen, een wandeling maken, iets gaan drinken of een ijsje gaan eten, of met het busje naar Buitenbeenpop. Alleen al te mogen zien hoe die gasten hiervan genieten, is voor haar onbetaalbaar.

Een ander verhaal is de hulp aan de Oekraïense vluchtelingen in Alken. Het begon bij een toevallige ontmoeting met een Oekraïens omaatje (zie foto) dat verdwaald rondliep. Hilde hielp haar en kwam zo terecht in het voormalig rustoord Cecilia in Terkoest. Sinds 2022 werden er een 45-tal vluchtelingen tegen een huurvergoeding opgevangen, om vandaaruit een nieuwe start te maken.

Hilde zag dat er veel hulp nodig was en vloog er vol enthousiasme in. Hulp bij het leren van het Nederlands, boodschappen doen, op zoek gaan naar werk met de juiste papieren, maar ook samen voetbal kijken of samen koken, een uitstapje naar de Ardennen, even luisteren naar hun verhalen.

Maar er moest op zoek gegaan worden naar een huurwoning, want de opvang in het rusthuis was maar tijdelijk. Daarna was het de beurt om meubeltjes en huisraad te zoeken voor die nieuwe thuis. Zo ontmoette Hilde ook veel nieuwe mensen die gratis spullen ter beschikking stelden. De meesten vonden een nieuwe thuis en werk.

Regelmatig laten ze nog van zich horen voor een praatje, om samen boodschappen te doen of voor het invullen van één of ander formulier. Een kleine moeite voor Hilde, een grote hulp voor hen.

Een mooi verhaal dat aantoont dat belangeloze inzet voor een ander nog bestaat. Vooral wanneer die hulp gewaardeerd wordt en men kan zien hoe hier een toekomst wordt opgebouwd... daar wordt Hilde gelukkig van.

Volle Bak Herk

www.vollebakterk.be

Het jaarlijkse dorpsfeest deed zijn naam opnieuw alle eer aan op zondag 30 augustus. Herk dook het Wilde Westen in: voor één dag werd de groene oase omgetoverd tot een bruisend cowboydorp vol animatie, sportieve uitdagingen, livemuziek, en alles voorzien van een hapje en drankje. Zoals elk jaar vloeide de opbrengst integraal terug naar de lokale verenigingen.

Westernfood, wandeltochten en drie fietslussen

Op zondag 30 augustus werd de feestdag afgetrapt om 10 uur met een wandeltocht van 5 km door het groen van Sint-Lambrechts-Herk, georganiseerd in samenwerking met Pad naar Vitaliteit. Onderweg was er een gezellige stopplaats voorzien. Ook fietsers kwamen ruim aan hun trekken met drie unieke routes: De 'Volle Bak Herk goes West'-tocht startte tussen 13 en 15.30 uur. De 'Volle Bak Herk goes Wild West' was er eentje van 40 kilometer, bestemd voor de meer getrainde fietsers of e-bikers, inclusief een leuke

tussenstop. De 'Volle Bak Herk goes Wild Wild West' was 20 kilometer langer. Speciaal voor de gravel- en mountainbikers werd het een unieke fietstocht van 60 kilometer langs onverharde stroken en met verrassende doortochten. Hongerige dorpsgenoten en bezoekers werden op hun wenken bediend door de kookteams van KSA (Mooskokers) en Chiro (Camp Cooking). Zij sloegen de handen in elkaar voor een passend 'westernmenu' met overheerlijke pancakes en smashburgers aan democratische prijzen.

Animatie en livemuziek

Voor de jongste bezoekers was er een uitgebreid animatieteam aanwezig met een springkasteel, knutselhoek, grime en volksspelen. De traditionele klassiekers zoals bakkentorenklimmen en bakduwen waren ook voorzien. Vanaf 13 uur opende het Volle Bak Terras, waar ouders en bezoekers in alle rust konden genieten van de sfeer met een optreden van Sam Nijs, gevolgd door de prijsuitreiking.

De vlucht naar Madeira op 19 november 1977

De gezamenlijke overlijdensdatum van Antoine Boussu en Maria Vanormelingen behoort tot het collectieve geheugen van Sint-Lambrechts-Herk. Sint-Lambrechts-Herk was op 20 november 1977 in shock door een reis naar Madeira die een onverwacht afscheid werd.

De afreis van vader Antoine (46) en moeder Maria (43) had op 12 november moeten plaatsvinden maar door een staking werd de reis opgeschort naar 19 november. Wanneer de Boeing 727 van de Portugese luchtvaartmaatschappij TAP zaterdagavond, bij een derde poging, een mislukte landing maakt nabij Funchal op Madeira loopt het vreselijk mis. Het weer was zeer slecht. De landingsbaan was nauwelijks 1.600 meter lang, gelegen tussen rotswanden en Atlantische Oceaan. Door een valwind schoot de Boeing schoot aan het eind van de landingsbaan door, gleed over de rotswand en stortte neer op het strand, honderd meter lager. De neus van het toestel stond in brand, de staart brak af en viel in het water. Ooggetuigen stelden dat het toestel pas halverwege

Steeds mooie bloemen op het graf van Antoine Boussu en Maria Vanormelingen.

de landingsbaan grond raakte en dat de afstand te gering was om nog tijd tot stilstand te komen. Van de 165 passagiers lieten er 130 het leven, waaronder het gezin Boussu-Vanormelingen dat een bloemenzaak uitbaatte in de Vorststraat.

We vonden een gesprekspartner in de kinderen Regina Boussu (67), Benny Boussu (63) en hun tante Elza Boussu (85) en vroegen wat dit met hun leven deed.

Regina en Benny waren 19 en 15 jaar op het ogenblik van het ongeval: het beschermde leven in ons warm gezin stond plotseling stil. Overweldigd door emoties.

Op 20 november een telefoontje. Eerst de onzekerheid of vader en moeder op deze vlucht zaten, want er was vertraging. Dan het fatale bericht. De vraag tot identificatie waarop buurman Jef Polus, gehuwd met Irma Doucet, zo vriendelijk was om dit over te nemen. De rij van lichamen die hij moest doorlopen in een hangar alvorens uitsluitel te kunnen verlenen. De repatriëring. De busrit van Zaventem, rijdend achter twee lijkwagens, naar huis. De begrafenis op 26 november. De eredienst. De vele mensen. Het geplande huwelijk van Regina dat toch doorging op 14 december 1977. De bloemen op het graf van hun ouders die als een offer op het huwelijksaltaar werden gelegd. De bloemenzaak die nadien nog enkele jaren werd voortgezet. En vooral het besef: 'Ge zijt uzelf niet meer!'

De handgebaren van Benny, Regina en Elza tijdens ons gesprek waren soms nog sprekender dan woorden. We noteerden ook volgend citaat: "Zowel tranen als humor zijn reddingsboeien bij verdriet".

Verdriet is als een blijvende schaduw

Elza: "Ik kom uit een gezin van 6 kinderen en mijn moeder overleed op 56-jarige leeftijd. Mijn man en ik hebben 4 kinderen. Als zus en buurvrouw van wijlen Antoine hebben we ons onmiddellijk over de kinderen ontfermd. Het drama van 19 november vergeten we nooit. Het is als een schaduw die over ons leven hangt. Maar we hadden mekaar. De lieve steun van familie en burens betekende erg veel voor mij en de kinderen. Voelen dat anderen met je meevoelen. Verdriet dat je nooit kan achterlaten. Soms voel je het meer en soms voel je het minder, maar op bepaalde kruispunten in je leven komt dat verdriet zeker nog naar boven, en dat mag."

Regina: "Mijn huwelijksdag was een emotionele rollercoaster, en ook de geboortedagen van mijn kinderen waren momenten van gemengde vreugde en verdriet. Niets kunnen delen. Je trots niet kunnen tonen. De betrokkenheid missen van je ouders. Erg moeilijk."

Benny: "Zo voelde ik dat ook aan. Op mijn 19de ben ik getrouwd maar gelukkig hadden we een hele lieve tante die ons overspoelde met warmte en genegenheid. Ze werd echt onze tweede moeder. Ook Herman Boussu en andere familieleden waren aanwezig wanneer nodig. Het drama leerde ons dat verlies bij het leven hoort en maakte ons wellicht ook gevoeliger. Als je kapot bent van verdriet, heb je vooral andere mensen nodig en voor al die mensen zijn we nog

altijd heel dankbaar. Als broer en zus praten we weinig over dit drama omdat het te pijnlijk is, maar de hele maand november is het gevoel van verlies sterk aanwezig."

De memorial

In 2012 maakten Benny en Regina een memorial-reis naar Madeira, als een soort ritueel. Met een speciale begeleiding door vliegtuigmaatschappij TAP. Samen op hetzelfde vliegtuig met dezelfde vlucht naar dezelfde luchthaven als hun ouders. Erg respectvol omkaderd. Een taxi naar de plek van de crash. Naar het strand. Het meebrengen van vulkanische steentjes als herinnering. Het afscheid van een plek.

De lessen

Alhoewel vliegtuigbouwer Boeing nooit is veroordeeld, werden nadien toch aanzienlijke wijzigingen aangebracht aan het beheer van de luchthaven. De baan werd verlengd, kleinere vliegtuigen werden verplicht, na een tweede landingspoging moet men uitwijken naar een andere locatie, er kwam een opleiding (wat te doen met valwinden?) en enkel meer ervaren piloten werden nog toegelaten.

Regina: "Mag ik afsluiten met een anekdote? 'Boussu' komt van het woord 'buxus', gekend als het hardste hout. Het zegt iets over onze 'weerbaarheid' en 'standvastigheid'. Tot onze verbazing maar ook vreugde is de passie voor bloemen nog altijd levend gebleven binnen onze familie, en dit al meerdere generaties."

Halloween

Het was vorig jaar tijdens Halloween, in het Wijerveld en de Warandestraat, een magische dag voor kinderen. Het feestcomité bestaande uit Lindsey, Jolien, Elke én partners toverde hun huizen om tot echte griezelhuizen. De kinderen uit de straat maar ook andere kindjes uit Herk kwamen langs voor griezelplezier. Het vroeg natuurlijk extra inzet van de burens: snoepjes in huis halen en huizen versieren. Sommige burens trokken zelfs een griezelpak aan. Dat maakte het extra leuk en zorgde voor echte Halloween sfeer met lekkere pompoensoep en warme chocolademelk, aangeboden door het feestcomité.

De griezelige griezelaars in griezelpak

'Trick or treat' betekent zoveel als: 'geef me een snoepje of ik schiet!'

Tutu Oyelami

Ik ben Tutu Oyelami, een Nigeriaanse die in de Gravin de Stenbierstraat in Sint-Lambrechts-Herk woont. Ik beschouw mezelf als een dichter en een inspirerend auteur die hoopt om te kunnen doorgroeien tot een fulltime levens- en loopbaancoach. Ik ben momenteel eigenaar van T-Right, Soulfull Words en een podcast Words n Emotions. De podcast is een uitlaatklep voor mijn creatieve kant en bevat fragmenten uit de roman waaraan ik werk, gebaseerd op eigen levenservaringen. Ik schrijf mijn poëzie vooral in het Engels. Buiten het schrijven geef ik lezingen over mijn poëzie, meestal in Maastricht. De thema's van de podcast zijn erg divers en inspirerend. Hieronder enkele voorbeelden.

Zie ook: <https://ap.lc/vUNUk> - Tutu Oyelami tutu.oyelami@gmail.com

Imperfections

Words N Emotion

A mothers's love

Hope.

Home Imperfections

Speak for Afghan

Heidi Ballet

Opgegroeid in de Kapelhofstraat in Sint-Lambrechts-Herk.

Heidi werd geboren nabij de boerderij Fjordenhof van grootouders Jean Ballet en Octavie Vanhove in de Penneveldstraat. Op haar 18de koos ze onverwacht om Sinologie (Chinese studies) te gaan studeren in Leuven. Ze leerde er niet alleen de taal maar ook alles wat over China te weten is zoals Chinese filosofie, kalligrafie en

economie. Al tijdens haar studies kreeg ze de gelegenheid om in 1999-2000 een jaar in China te studeren: eerst in het centrum van China, in Xi'An, de stad waar het terracotta leger gehuisd is, en daarna in Shanghai, een wereldstad aan de Chinese kust. Het was de aanzet van een open levenshouding vol uitdagingen en boeiende professionele ervaringen.

Heidi: "Mijn interesse ging in 2000 al uit naar hedendaagse kunst. Na het beëindigen van mijn studies maakte ik mijn eerste tentoonstelling in Leuven in 2005. Later dat jaar heb ik gewerkt in een kunstgalerie in Peking, voor Hasselaar Fabien Frys, een zoon van de familie die Grutman tapijten uitbaatte in Hasselt. Hij had in 2004 met zijn Chinese vriendin een galerie opgericht in Peking maar was de taal niet machtig. Vandaar dat hij blij was met mijn ondersteuning vanuit Limburg."

"Na mijn terugkeer in België werkte ik vier jaar in de Brusselse kunstgalerie Jan Mot, en besepte dat ik vooral zelf tentoonstellingen wilde maken, en curator worden, een woord voor tentoonstellingsmaker. Toen een Duitse curator me contacteerde met het voorstel zijn assistent te worden voor de biënnale van Taipei ben ik in 2012 via hem terechtgekomen in Berlijn. Hij bood me een job aan in Haus der Kulturen der Welt (HKW) in Berlijn. Tot op vandaag spendeer ik nog steeds een deel van iedere maand in Berlijn. Tegenwoordig niet meer voor een job, maar omwille van mijn Chileense partner en zijn twee kinderen."

"Na projecten in Parijs, Bordeaux, Kopenhagen en de Lofoteneilanden in Noorwegen, maak ik sinds 2017 voornamelijk tentoonstellingen in België, en pendel ik tussen Berlijn en Brussel. Eind 2016 werd ik gecontacteerd voor de Beaufort Triënnale aan de Belgische kust."

Pillage of the Sea' van Rosa Barba, gekend als 'de zandzakken' in Mariakerke.

De Beaufort Triënnale aan de Belgische kust

Heidi stelde Beaufort 2018 samen, en drie jaar later ook Beaufort 2021.

"De Beaufort Triënnale is een samenwerking van tien kustgemeenten, waarbij er in iedere kustgemeente een permanent en een tijdelijk kunstwerk wordt geplaatst. De kunstenaars werden door mij gezocht en geselecteerd. Ik was er erg trots op dat ik als eerste vrouw deze belangrijke functie mocht invullen."

Van Beaufort 2018 staan er vandaag nog tien beelden aan de Belgische kust, waarvan de bekendste 'Men' is, van Nina Beier in Nieuwpoort. Het is gekend als 'de paarden op de golfbreker'. Van Beaufort 2021 staan er nog negen werken aan de kust, waarvan als bekendste de 'Pillage of the Sea' van Rosa Barba, gekend als 'de zandzakken' in Mariakerke. "Ik maakte er werk van om meer vrouwen in het permanente beeldenpark van Beaufort te krijgen, wat me gelukt is."

Programmatrice in DE SINGEL in Antwerpen

"Sinds 2021 werk ik deeltijds als programmatrice in DE SINGEL, het centrum voor theater, dans en muziek, en geef

ik les aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, beiden in Antwerpen."

Beeldenparcours in opdracht van de KU Leuven

"In opdracht van de KU Leuven maakte ik in 2025, ter gelegenheid van de 600ste verjaardag van de universiteit een permanent beeldenparcours. Je kan de zeven permanente kunstwerken in het Leuvense stadscentrum en op de campus Heverlee terugvinden, samen met zeven gedichten, gekozen door schrijver Maud Vanhauwaert onder de titel 'And So, Change Comes in Waves'."

Zie: <https://www.youtube.com/watch?v=RGzabSneH3Q>

Heidi stelde Beaufort 2018 samen, en drie jaar later ook Beaufort 2021.

Beste Herkenaar

Terwijl de bladeren verkleuren en de herfst haar intrede doet, brengen we jullie graag een nieuwe editie van onze wijkkrant. Ontdek wat er leeft in de buurt, laat je inspireren door mooie verhalen en kijk mee vooruit naar de activiteiten die ons samenbrengen.

Dankzij de inzet van vele vrijwilligers, verenigingen en betrokken Hasselaren blijft jullie wijk een warme plek waar mensen elkaar ontmoeten en ondersteunen.

Wij wensen jullie veel leesplezier toe.

Steven Vandeput
Burgemeester

Tom Thijsen
Scheper
van Wijken

Buurtboetiek: save the date

Noteer dinsdag 13 oktober van 19 tot 22 uur alvast in je agenda! We nodigen alle inwoners van Hasselt die actief zijn binnen een buurtcomité, wijk- of dorpsraad, of bewonersinitiatief van harte uit voor een nieuwe editie van de Buurtboetiek. Binnenkort bezorgen we jullie meer info via www.hasselt.be/buurtboetiek en onze nieuwsbrief.

Mooiste kerstbuurt: doen jullie mee?

Heel wat straten starten weldra met de voorbereidingen voor de Mooiste Kerstbuurt. Samen met je burens kerstversiering maken, lichtjes ophangen en de straat omtoveren tot een gezellige ontmoetingsplek zorgt voor heel wat sfeer en gezelligheid in de buurt.

Nog niet ingeschreven? Dan kan tot en met 19 oktober via www.hasselt.be/kerstbuurt.

De deelnemende straten kunnen gratis kerstbomen bestellen bij Stad Hasselt of kiezen voor een eigen, creatief en duurzaam alternatief.

Ook dit jaar vallen er mooie prijzen te winnen. De winnaar van de wedstrijd ontvangt een uniek straatnaambord én een cheque van 2.500 euro voor een buurtgerichte actie. Daarnaast selecteert de jury een top 10. Uit deze geselecteerde straten kunnen alle Hasselaren via de website stemmen voor de publieksprijs. De winnaar van de publieksprijs ontvangt een cheque van 2.000 euro voor een buurtgerichte actie.

Samen maken we van Hasselt weer een warme en sfeervolle kerststad!

17 oktober: werelddag van verzet tegen armoede

Iedereen is van harte welkom in Domein Kiewit van 13 tot 17 uur. Het wordt een gezellige namiddag met gratis activiteiten voor kinderen en volwassenen. Wie actief deelneemt, krijgt gratis pannenkoeken. We voorzien ook wafels en drankjes.

Samana vijftig jaar (g)oud viert een jubileum

Samana zoekt aansluiting niet alleen met zieke of zorgbehoevende inwoners van Sint-Lambrechts-Herk, maar ook met nog valide ouderen.

Dat doen ze al vijftig jaar lang, ononderbroken, van 1976 tot 2026. Een dikke proficiat voor de betekenisvolle inzet van zovele vrijwilligers.

Wie kijkt naar 'Hasselt in cijfers' en de vraag stelt hoeveel negentigplussers

Het Samana bestuur vierde in 2026 vijftig jaar samen-zijn.

er in Sint-Lambrechts-Herk wonen krijgt als antwoord: op 1 januari 2025 waren er 15 mannen en 25 vrouwen ouder dan 90 jaar. Maar ook de tachtigplussers blijken goed vertegenwoordigd. Omdat niet iedereen voldoende sociale contacten blijft behouden op hoge leeftijd wil Samana hen graag ontmoeten en uitnodigen op hun activiteiten. Alleen ... waar wonen ze? Misschien kan je je 80-plus grootouder,

buur of kennis een dienst bewijzen door het mogelijk te maken dat ze gecontacteerd worden door de Samana-kern? Op de tweede zondag van oktober vraagt Samana traditiegetrouw extra aandacht voor wie leeft met een zorgnood. Contact kan je telefonisch leggen via Raoul Hayen: 0479 91 08 49 of via mail: Samana_Sint_Lambr_Herk@outlook.be

UITLEIDING:

VERLANGZAMEN IS OOK VOORUITGAAN

Vertraag.

Vertraag.

Vertraag je stap.

Stap trager dan je hartslag vraagt.

Verlangzaam.

Verlangzaam.

Verlangzaam je verlangen

En verdwijn met mate.

Neem niet je tijd

En laat de tijd je nemen

Laat.

Leonard Nolens

Leonard Nolens ° 11.04.1947 heeft ons verlaten op 26 december 2025. Hij vroeg om dit gedicht steeds te citeren mét behoud van de verlangzamende witregels, wat we zeker wensen te respecteren. Het toont in slechts enkele woorden de kracht van stilte, verbeelding en suggestie.

De Verenigde Naties hebben 2026 uitgeroepen tot het Internationale Jaar van de Vrijwilliger en zet hiermee de kracht en waarde van vrijwilligerswerk in de kijker. In Hasselt wordt via onderstaande link de mogelijkheid geboden om jezelf te registreren voor je favoriete vrijwilligerswerk, of om als organisatie de vacatures voor gewenste vrijwilligers op te geven.

www.hasselt.be/vrijwilligerswerk-in-hasselt

Wie bij vergetelheid geen krantje ontving of wie een extra exemplaar wenst, kan dit steeds uithalen op het secretariaat van Elckerlyc. Voor de gebruikers van een smartphone: een overzicht van alle krantjes vind je op: www.st-lambrechts-herk.be/wijkkrant

Colofon

Een idee voor het krantje? Contacteer: herkskrantje@telenet.be

Fotografen: Redactieploeg **Vormgeving:** tricolor.be **Drukwerk:** Realise Printing

Verantwoordelijke uitgever: René Kumpen